

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์กลุ่มวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อีเมล: areewanareewan.iamsaard@gmail.com

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สภาผู้แทนราษฎร ได้ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนส่วนมากมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล จึงเป็นการสะท้อนภาพให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศเรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) นอกจากนี้พบว่า ครูภาษาอังกฤษในไทยประสบปัญหาขาดแคลน 2Q คือ คุณภาพ (Quality) และปริมาณ (Quantity ด้านคุณภาพ ครูไทยยุค 2018 ควรจะเป็น Smart English Teacher (คริสโตเฟอร์ โรธ, 2561) บทความวิชาการเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) นำเสนอสภาพการณ์จริงของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว 2) นำเสนอการจัดรูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 3) นำเสนอวิธีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และ 4) นำเสนอจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร สรุปผลสำคัญ คือ

- 1) สามารถนำข้อมูลสภาพการณ์จริงของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว ไปประยุกต์ใช้ในองค์กร
- 2) สามารถเลือกรูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมกับสถานศึกษา ครูและนักเรียน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561

- 3) สามารถเลือกวิธีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมกับสถานศึกษา ครูและนักเรียน
- 4) สามารถนำจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร ไปจัดกิจกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

Teaching English for Primary Education

Areewan Iamsa-ard

Assistant Professor Dr., Professional Teacher Group,

Faculty of Education Bansomdejchaopraya Rajabhat University

E-mail: areewanareewan.iamsaard@gmail.com

Abstract

Teaching English for primary education is considered to be very essential. As reported by House of Representatives regarding problems and obstacles on teaching English, it was found that students were not aware of the necessity of learning English. Most of them had a poor proficiency and skills in English based on the results from international recognition test. This is a reflection of ineffectiveness in teaching English previously. Hence, in 2014, policy in English learning reforms for Basic Education was proclaimed by Ministry of Education. It focuses on Communicative Language Teaching (CLT) according to the nature of learning (Office of Basic Education Commission, 2014). Further, English teachers in Thailand are presently deficient in 2Qs, i.e., quality and quantity and as posited by Wright (2018), 'Smart English Teachers' are what Thai teachers in the era 2018 should become. This paper is aimed at 1) discovering current methods of teaching English in primary education level : factors leading to achievement and failure 2) proposing English curriculum design for primary education 3) introducing methods of teaching English in primary education level and 4) pointing how to develop CLT-based natural learning English.

It can be concluded as follows.

1) After ascertaining the facts about current teaching English in primary education level, related causes and effects are expected to be applied in organization's performance.

2) There is other alternative of English curriculum design matching with schools, teachers, and students.

3) Methods of teaching English in primary education level are wisely selected.

4) Teachers are convinced to implement CLT-oriented classroom in line with natural learning principle for learners' better achievement.

Keywords

Teaching English, Primary Education, Communicative Language Teaching

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่คนทั้งโลกใช้ติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งประเทศอาเซียน ASEAN ก็ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร (กรมอาเซียน, 2555) ประเทศไทยก็เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ที่ถึงแม้จะมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แต่ก็มีคามจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนานาชาติในทุกด้าน จึงเป็นความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้กับคนไทย โดยเฉพาะกับเด็ก

และเยาวชนในระดับประถมศึกษาเพราะการปลูกฝังให้เกิดการเรียนรู้จนเกิดเป็นทักษะที่ฝังแน่นอยู่ในตัวบุคคลนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ในวัยเยาว์และใช้เวลาที่นานพอสมควร จากรายงานการวิจัยของ นวพร ชลารักษ์ (2559) ซึ่งศึกษาเรื่องสภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า 1) ครูไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชา 3) ครูใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่อง 4) ครูขาดความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ 5) ครูมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากเกินไป 6) ครูจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากเกินไป 7) ครูมีเทคนิควิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย 8) ครูมีโอกาสได้ดูงานหรืออบรมการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาน้อยมาก 9) ครูไม่เคยฝึกใช้ภาษาอังกฤษในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ 10) ครูจัดสื่อไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน 11) จำนวนแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียน 12) สื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ 13) ห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ใช้การได้ไม่ดี และอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษในห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ไม่สมบูรณ์ และ 14) งบประมาณด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีระพงษ์ ใจใหญ่ (2558) ศึกษาเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 และพัชรินทร์ สติมัน (2552) ศึกษา

เรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
บทความวิชาการเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จะเป็นประโยชน์
สำหรับผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้สนใจ

วัตถุประสงค์

1. นำเสนอสภาพการณ์จริงของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว
2. นำเสนอการจัดรูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
3. นำเสนอวิธีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
4. นำเสนอจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สภาพการณ์จริงของการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว

สภาพการณ์จริงของการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว เกิดจากปัจจัยหลายด้านที่เกี่ยวข้อง (สรเสรีญ สุวรรณ, 2530, อธิชา กองไชย, 2559, พิชญพร พรหมคำบุตร, 2545) กล่าวคือ

1.1 ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยสนับสนุน ที่ประสบความสำเร็จและเป็นปัจจัยที่สามารถบริหารจัดการได้ ได้แก่

(1) **ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา** คือ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทั้ง 4 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดเล็กมาก ต้องให้การสนับสนุน ทั้งทางด้านการเสริมสร้างความรู้และศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) **ปัจจัยด้านห้องสมุด** คือ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า ซึ่งต้องมีหนังสือและแหล่งศึกษาค้นคว้าที่ทันสมัยและเพียงพอ จัดว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

(3) **ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ** คือ ครูภาษาอังกฤษต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์การสอนเป็นอย่างดี จะส่งผลถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

(4) **ปัจจัยด้านอาคารสถานที่** คือ ขนาดของห้องเรียนต้องสะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีปัญหาในเรื่องเสียงรบกวน แสงสว่างในห้องเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน

1.2 ปัจจัยเชิงอุปสรรค ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ครูประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และยากต่อการบริหารจัดการ ได้แก่

(1) **สภาพความพร้อมของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ** ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การศึกษาผู้ปกครอง ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง สุขภาพของนักเรียน และการมาเรียนของนักเรียน

(2) **อุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน** เช่น การขาดแคลนหนังสือเรียน แบบฝึกหัด ดินสอสี สมุดภาพ เป็นต้น

(3) **สภาพความพร้อมของครู** เช่น ครูภาษาอังกฤษไม่จบเอกภาษาอังกฤษโดยตรง ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

(4) **การขาดศึกษานิเทศก์ด้านภาษาอังกฤษ** บางจังหวัดขาดศึกษานิเทศก์ด้านภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สภาพการณ์จริงของการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลว เกิดจาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยเชิงอุปสรรค ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครองต่างมีบทบาทเกี่ยวข้อง แต่สามารถนำมาส่งเสริม สนับสนุน พิจารณาและปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้

2. การจัดรูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา Dubin and Elite (1991), Krahnke (1987) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้จัดรูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 7 แบบ ดังนี้

(1) **หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์ (Structural Grammar Syllabus)** หรือหลักสูตรภาษาศาสตร์ ประกอบด้วยหัวข้อไวยากรณ์ต่างๆ เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำวิเศษณ์ ประโยค คำถาม เป็นต้น

(2) **หลักสูตรที่เน้นความหมายและการสื่อความหมาย (Semantic-Notional Syllabus)** เนื้อหาภาษาที่นำมาสอนในหลักสูตรนี้ คือ การใช้ภาษาตามหน้าที่และการสื่อสารความหมาย ตัวอย่างหน้าที่ภาษาได้แก่ การให้ข้อมูล การตกลง การขอโทษ ตัวอย่างการสื่อความหมายได้แก่ การบอกขนาดอายุ สี การเปรียบเทียบ การบอกเวลา เป็นต้น

(3) **หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)** ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่พัฒนาควบคู่กับหลักสูตรที่เน้นความหมายและการสื่อความหมาย และเกิดการผสมผสานกันในบางครั้ง หลักสูตรแบบนี้เน้นหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสังคม เช่น การใช้ภาษาในการแนะนำ ต้อนรับ เชื้อเชิญ ขอโทษ ขอขอบคุณ เป็นต้น (Wilkins, 1976)

(4) **หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)** เนื้อหาภาษาที่นำมาสอนในหลักสูตรนี้ รวบรวมจากสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น สถานการณ์ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละสถานการณ์ ภาษาที่ใช้ประกอบด้วยภาษาในหน้าที่ต่างๆ กัน และนำมาเรียงต่อกันเป็นข้อความ จุดประสงค์หลักของสอนภาษาตามหลักสูตรเน้นสถานการณ์ ก็คือ การสอนภาษาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การต่อรองราคาสินค้า การไปทำการประชณีย์ เป็นต้น

(5) **หลักสูตรที่เน้นทักษะ (Skill-Based Syllabus)** เนื้อหาที่นำมาสอนในหลักสูตรนี้จากการรวบรวมทักษะเฉพาะที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้ภาษา ทักษะในที่นี้ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ภาษา การใช้ทักษะต่างๆ นี้ เน้นความสามารถทางภาษาศาสตร์ เช่น การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และข้อความต่อเนื่อง โดยรวบรวมทักษะการใช้ภาษาแล้วนำมาจัดรูปแบบพฤติกรรม ได้แก่ การฟัง ภาษาพูด การพูดเพื่อนำเสนอข้อมูล เป็นต้น จุดประสงค์หลักของการสอนคือการเน้นทักษะเฉพาะด้าน ส่วนจุดประสงค์รองคือพัฒนาความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาและการเรียนรู้ข้อมูลต่างๆ ในขณะฝึกทักษะทางภาษา

(6) **หลักสูตรที่เน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Syllabus)** เนื้อหาที่นำมาสอนในหลักสูตรนี้คือจำนวนงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ งานที่นำมาให้ปฏิบัติต้องมีจุดประสงค์ชัดเจนงาน (task) ในที่นี้หมายถึงกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายมากกว่าการเรียนรู้ภาษาโดยทั่วไป การเน้นงานปฏิบัติมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้สิ่งที่มีหรือที่จัดหาไว้แล้วช่วยในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ โดยผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ภาษาได้หลายรูปแบบหลายหน้าที่หลายทักษะอย่างเป็นอิสระ และไม่สามารถคาดเดาได้ล่วงหน้า ตัวอย่างงานที่นำมาสอน ได้แก่ การสมัครงาน การพูดคุยกับบุคคลอื่น การหาข้อมูลทางโทรศัพท์ เป็นต้น การสอนแบบนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารและกระบวนการทางปัญญา

(7) **หลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา (Content-Based Syllabus)** จุดประสงค์ที่สำคัญของหลักสูตร คือการเน้นเนื้อหาหรือข้อมูลทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาในขณะที่ได้รับเนื้อหาวิชาด้วย เนื้อหาวิชาเป็นจุดประสงค์หลักในการสอน ส่วนการเรียนรู้ภาษาเป็นเป้าหมายรองลงไป ไม่มีการจัดเนื้อหาในการสอนภาษา สิ่งที่น่าสนใจคือข้อมูลจากเนื้อหาวิชา ตัวอย่างหลักสูตรคือ การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้ภาษาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้

จากรูปแบบหลักสูตรทั้ง 7 รูปแบบดังกล่าว มีทั้งข้อดี ข้อด้อย ข้อจำกัด ผู้สอนสามารถนำไปจัดหลักสูตรตามความพร้อมของสถานศึกษา ครู และนักเรียน หรือนำไปบูรณาการรูปแบบหลักสูตรหลายๆรูปแบบเข้าด้วยกัน ทั้งการเน้นเนื้อหาวิชา เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์ รวมทั้งเน้นทักษะและการปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุจุดมุ่งหมายสำคัญตามที่ตั้งไว้

3. วิธีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

วิธีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูง

แตกต่างกันตามทฤษฎีต่าง ๆ แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีการใดดีที่สุดเพราะทุกวิธีมีจุดดี จุดเด่นที่แตกต่างกัน ดังนี้ (อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2545, ประนอม สุรัสวดี, 2534 และ David, 1984)

3.1 วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) เป็นวิธีการสอนที่ เน้นกฎไวยากรณ์และใช้การแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน
ลักษณะการสอน

- 1) ครูมีบทบาทสำคัญมากที่สุด
- 2) ครูจะบอก อธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่างๆ
- 3) สอนคำศัพท์ครั้งละหลายคำ บอกคำแปลภาษาไทย และเขียนคำอ่าน
- 4) เน้นทักษะการอ่าน และการเขียน
- 5) เน้นวัดผลด้านความรู้ ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ ความสามารถในการแปล
- 6) นักเรียนเป็นผู้รับฟัง และจดสิ่งที่ครูบอกลงในสมุด
- 7) นักเรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อเฉพาะต่างๆ ทางไวยากรณ์
- 8) นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นๆ
- 9) นักเรียนไม่ได้ฝึกนำคำศัพท์มาใช้ในรูปประโยค

3.2 วิธีสอนแบบตรง (Direct method) เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียนโดยมีความเชื่อว่า เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็สามารถอ่านและเขียนได้ง่าย และเร็วขึ้น ไม่เน้นไวยากรณ์กฎเกณฑ์มากนัก บทเรียนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมสนทนา นักเรียนได้ใช้ภาษาเต็มที่

ลักษณะการสอน

- 1) ครูมีบทบาทสำคัญมากที่สุด
- 2) กระตุ้นให้นักเรียนพูดได้ตอบ
- 3) สร้างสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อที่เอื้อต่อการเรียนการสอน
- 4) อธิบายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ และใช้ตัวอย่างประกอบเป็นของจริง
- 5) การวัดผล เน้นทักษะการฟัง และพูด เช่นการเขียนตามคำบอก การปฏิบัติตามคำสั่ง

3.3 วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) เป็นวิธีการสอนตามหลัก ภาษาศาสตร์ และวิธีสอนตามแนวโครงสร้าง เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สอนครบองค์ประกอบลำดับจากง่ายไปหายาก

ลักษณะการสอน

- 1) ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ ครูจะจัดนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดตามซ้ำๆ กัน ในรูปแบบต่างกัน
- 2) ครูมุ่งเรื่องการฝึกรูปประโยคทางภาษาในห้องเรียนมากกว่าประโยชน์การใช้ภาษา

ในชีวิตประจำวัน

3) นักเรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ

4) นักเรียนเป็นผู้ลอกเลียนแบบ และปฏิบัติตามครูจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยากจนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ

3.4 วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory) วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออก ทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้

ลักษณะการสอน

1) ครูมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีกว่าก่อน แล้วจึงอ่านและเขียน ตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method)

2) ครูสอนเนื้อหาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างของนักเรียน ที่มีความสามารถในทักษะฟังพูดอ่านเขียนที่ต่างกัน

3) สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิด สติปัญญา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4) ใช้ภาษาไทยในการช่วยอธิบาย แต่อธิบายในเรื่องการฟังและพูด

5) การวัดและประเมินผลในด้านภาษาของนักเรียนนั้น คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ละขั้นตอน

3.5 วิธีสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) จากวิวัฒนาการสอน ภาษาอังกฤษจะเห็นว่า ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ

ลักษณะการสอน

1) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2) ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด

3) เตรียมสื่อการเรียนการสอนไว้ให้

4) เตรียม สื่อ เอกสาร บทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และแนวคำตอบไว้ให้ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.6 วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) แนวการสอนแบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี

ลักษณะการสอน

- 1) ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นเพียงผู้ฟังและทำตามครู
- 2) ครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมด ครูจะเป็นผู้ออกคำสั่งเอง เมื่อถึงระยะเวลาที่สมควรพูดแล้วเรียนอ่านและเขียนต่อไป
- 3) ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เรียนเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง
- 4) นักเรียนจะเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนจากการแสดงท่าทางของครู
- 5) ครูทราบได้ทันทีว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียนเมื่อครูสั่ง
- 6) ครูต้องทำพร้อมกับนักเรียนในระยะแรก
- 7) ต้องสั่งจากง่ายไปหายาก

3.7 วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method) เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รวมพลังความคิดเพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหา หาข้อเท็จจริง

ลักษณะการสอน

- 1) ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นกล้าพูด อย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และอดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 2) ครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนทำงานว่า สมมุตินักเรียนจะเข้าค่ายพักแรมเป็นเวลา ๕ วันนักเรียนจะต้องเตรียมเครื่องใช้อะไรไปบ้างช่วยกันอภิปราย และสรุปผลออกมาเป็นรายงานส่งครู เป็นต้น

3.8 วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมายให้ทำ

ลักษณะการสอน

- 1) นักเรียนจะดำเนินการอย่างอิสระ
- 2) ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของนักเรียนว่าการดำเนินการ ความสำเร็จหน้าอุปสรรคการประเมินผลงานใดบ้าง
- 3) นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

3.9 วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Group Process) วิธีการสอนแบบนี้มีแนวคิดเน้นกระบวนการกลุ่ม

ลักษณะการสอน

- 1) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2) เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำให้

ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

3) นักเรียนแต่ละคนร่วมกิจกรรม

4) ครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

5) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่น่าสนใจสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การฝึกให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และเสียง ตามวิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

6) การประเมินผลการเรียนนั้นจะเป็นการทดสอบแบบบูรณาการโดยให้นักเรียนประเมินจากเอกสารที่กล่าวมา วิธีการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่มีความหลากหลาย ไม่สามารถบอกได้ว่าวิธีไหนดี ไม่ดี ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเลือกใช้วิธีการใดให้เหมาะสมกับนักเรียนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

4. จุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร การสอนภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เพราะ กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอน กิจกรรมที่จัด เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) เป็นต้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) และให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) (Savignon,1991,Canal & Swain,1980) โดยองค์ประกอบความสามารถการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง 2) ความสามารถด้านสังคม 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และการเขียน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Savignon,1991) โดยมีหลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 5 ประการ คือ

1. หลักในการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) คือ ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถนำเอาข้อมูลที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง มาถ่ายทอดให้อยู่ในรูปแบบอื่น ทั้งการพูดหรือการเขียน การที่ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนข้อมูลได้นั้นก็หมายถึงว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่อ่านหรือฟังนั่นเอง

2. หลักในการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (The Information Gap Principle) หลักการนี้ยึดหลักที่ว่า การสื่อสารจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเกิดช่องว่างระหว่างข้อมูลขึ้น คือการที่ผู้เรียนต้องอาศัยข้อมูลจากอีกฝ่ายหนึ่งมาทำให้ข้อมูลตนเองสมบูรณ์ขึ้น หลักการนี้ช่วยให้เกิดสถานการณ์สื่อสารที่เป็นจริง ช่วยให้ผู้เรียนรู้ที่จะใช้รูปแบบของภาษามากขึ้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสฝึกใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และเลือกข้อมูลต่างๆ เพื่อสร้างคำตอบให้แก่ผู้ที่สื่อสารด้วย

3. หลักในการเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นหลักการที่นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมแตกต่างกัน อาจมีลักษณะเป็นลูกโซ่ เช่น นักเรียนได้ชิ้นส่วนของภาพแตกต่างกันแต่ทุกคนต้องนำมาประกอบกันให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ เป็นต้น หลักการนี้จะใช้กิจกรรมเป็นกลุ่มซึ่งอยู่ในรูปของการเน้นงานปฏิบัติ (Task-oriented) หรือการแก้ปัญหา (Problem Solving)

4. หลักในการพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน (The Task Dependency Principle) ยึดหลักการพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน นักเรียนจะต้องทำงานของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อว่าเพื่อนจะได้รับข้อมูลที่ถูกต้องไปทำงานของเขาต่อไป

5. หลักในการแก้ไขเนื้อหา (The Correction for Content Principle) หลักการนี้เน้นในเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องของการสื่อสาร ครูจะตรวจสอบว่ากิจกรรมที่นักเรียนทำถูกต้องหรือไม่

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้นำมากำหนดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้ (Byrne, 1980; นิสัย แก้วแสนไชย, 2556; และ สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540)

(1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและเกิดการอยากรู้อยากเรียนในบทเรียนใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว หรืออาจจะเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน ปริศนา คำทาย การสนทนา หรือ การแสดงต่างๆ เป็นต้น

(2) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีจุดมุ่งหมายเป็นการนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้ผู้เรียนออกเสียง และเข้าใจกฎเกณฑ์โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ในรูปแบบความหมายของการออกเสียง ความหมายคำศัพท์ และรูปแบบภาษา กฎเกณฑ์โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นการให้ตัวป้อนทางภาษา (language input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง และตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฟังและสังเกตเป็นขั้นตอนที่ครูจะต้องให้ความรู้ทางภาษาซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เพื่อเพิ่มความสามารถทางด้านภาษา

(3) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาและสามารถใช้ภาษาอย่างอิสระตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยผู้สอนให้ผู้เรียนได้ฝึกหลังจากขั้นการนำเสนอเนื้อหา ฝึกการแลกเปลี่ยนความหมาย การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กิจกรรม การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

(4) ขั้นนำไปใช้ (Production) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ถ่ายโอนความรู้จากในห้องเรียนสู่นอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (fluency) และเกิดความสนุกสนาน เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นการทดสอบผู้เรียนว่าสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

(5) ขั้นสรุป (Wrap up) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสรุปความรู้ สรุปสิ่งที่เรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นในขั้นตอนนี้จะเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ นำเสนอรายงานของกลุ่ม หรือการมอบ

หมายเหตุ เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ควรพิจารณากิจกรรมว่าเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารหรือไม่ มีดังนี้

1. กิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ทางภาษาหรือไม่
2. กิจกรรมนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียนหรือไม่
3. กิจกรรมนั้นมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาสื่อความหมายหรือไม่
4. กิจกรรมนั้นใช้สื่อที่เป็นของจริงหรือไม่
5. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างกว้างขวางหรือไม่
6. กิจกรรมนั้นมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รู้อย่างอื่น นอกจากคำศัพท์และหลักไวยากรณ์หรือไม่
7. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเป็นทั้งผู้พูดหรือผู้ฟังหรือไม่
8. กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหาหรือไม่
9. กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันหรือไม่
10. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดและทัศนคติส่วนตัวของผู้เรียนหรือไม่
11. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันหรือไม่
12. กิจกรรมนั้นสร้างความมั่นใจและลดความวิตกกังวลให้แก่ผู้เรียนหรือไม่
13. กิจกรรมนั้นน่าสนใจ ทำท่าย สนุกสนาน น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรมหรือไม่

หรือไม่

14. กิจกรรมนั้นฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้หรือไม่
15. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลของการสื่อความหมายหรือไม่
16. กิจกรรมนั้นทำให้เกิดความจำเป็นในการสื่อความหมายหรือไม่
17. กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมตามลีลาการเรียนรู้ ตามความต้องการ

เวลาที่เหมาะสมหรือไม่

18. กิจกรรมนั้นมีหลากหลายรูปแบบ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หรือไม่

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา เกิดการเรียนรู้รู้อย่างเป็นธรรมชาติ สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอนและได้พัฒนาตนเองตลอดเวลา

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561

บทสรุป

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบัน เพราะเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นและการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคของประเทศไทย 4.0 การที่จะสร้างให้นักเรียนประถมศึกษา มีศักยภาพด้านภาษาอังกฤษได้ตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้ การจัดการเรียนการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ครูจะต้องเตรียมตัวและพัฒนาตนเองบนพื้นฐานของหลักการแนวคิดและทฤษฎีทางวิชาการ บทความนี้จะยังประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งต่อครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งบุคลากรสายสนับสนุน ที่จะร่วมกันนำความรู้และข้อเสนอจากบทความนี้ ร่วมมือกันอย่างจริงจังในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้บรรลุเป้าหมาย อันหมายถึงการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาชีวศึกษา. (2555). *ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ : กระทรวงการต่างประเทศ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : บริษัท จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- คริสโตเฟอร์ ไทร์. (2561). "ครูสอนภาษาอังกฤษ"...วิกฤตการศึกษาไทย? ค้นเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2561. จาก <https://www.posttoday.com/politic/report/402500>
- ธีระพงษ์ใจใหญ่. (2558). *สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1*. ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). อุดรดิตถ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- นิสัย แก้วแสนไชย. (2556). *เอกสารการอบรมภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- นพพร ชลารักษ์ (2559). *สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1*. วารสารมหาวิทยาลัยฟาร์อีส เทอร์น ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เมษายน 2559 - มิถุนายน 2559.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561

- ประนอม สุรัสวดี. (2534). *ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ สติมัน. (2552). *ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์. คั่นคว้ออิสระ. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิชญาวร พรหมคำบุตร. (2545). *สภาพปัจจุบันและปัญหาในการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรเสรีญ สุวรรณ.(2530). *การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: บริษัท จามจุรียีโปรดักส์ จำกัด.
- อิชยา กองไชย. (2559). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เครือข่ายอุเทนโนนตาลอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม. วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2560*.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2545). *สื่อยอดพัฒนาการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กสเปอร์เน็ทบุคส์.
- Byrne, D. (1980). *English teaching perspectives*. Longman.
- Canal,M. & Swain,M. (1980). *Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing*. Applied Linguistics. I(1) · March 1980 with 41,567.
- Dubin, F and Elite, O. (1991). *Course Design Developing Program and Materials for Language Learning* Fiththprinting. Cambridge University Press.
- Krahnke, k. (1987). *Approaches to Syllabus Design for Foreign Language Teaching*. New York: Prentice Hall.
- Kolb, D (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs : Prentice Hall.
- Savignon, S.J. (1991). *Communicative Language Teaching: State of the Art*. TESOL Quarterly. Vol. 25, No. 2 (Summer, 1991), pp. 261-277.
- Shulman, L. (1987). *Knowledge and Teaching: Foundations of the New Reform*. Harvard Educational Review. 57(1): 1-23.